

N:o 3.

Af Herr Carlson: Angående åtgärders vidtagande för skyndsamt offentliggörande af Kamrarnes förhandlingar i sammandrag.

Den stora vikt, som ligger derpå, att Riksdagens förhandlingar blifva tidigt och med noggrannhet offentliggjorda, är allmänt erkänd. För det politiska lifvets friskhet och kraft är det ett oundgängligt vilkor, att en nära vaxelverkan eger rum mellan representation och folk.

Att likväl dessa förhållanden icke äro hos oss så ordnade som önskligt vore, har länge varit anmärkt. Det s. k. riksdagstrycket meddelar väl fullständigt Kamrarnes diskussioner, men det utkommer ofta först flera veckor efter sedan dessa blifvit hållna, och sjelfva vidlyftigheten i den ordagranna redogörelsen afskräcker ej sällan, i synnerhet som det lifligaste intresset vanligen redan hunnit vända sig till någon annan fråga, som just då är under behandling. Att behovet skulle fyllas af de allmänna tidningarne, kan man svårligen vänta, då dessa i allmänhet icke kunna förfoga öfver så betydliga arbetskrafter, som här skulle erfordras.

De svårigheter, som mött en mera tillfredsställande anordning i detta hänseende, hafva varit af mera än ett slag. Först på senare tider har ett tillräckligt antal öfvade snabbskrifvare funnits, och så länge justeringsrätten är bunden vid en grundlagsparagraf, måste en redogörelse, som ord för ord återgifver talarnes yttranden, alltid finnas.

Ett så stort, allt jemnt växande behof uppmanar emellertid till fortsatta bemödanden att söka tillfredsställa det. Sedan under de sistförflutna åren allt flere unge män egnat sig åt snabbskrifningskonsten, torde en anordning i nämnda syfte kunna vida lättare verkställas. Den jemförelsevis föga betydande kostnaden lär icke, i ett ämne af denna vikt, böra lägga hinder i vägen. Och hvad den ordagranna protokollsföringen beträffar, synes

mig den utväg stå öppen, att bredvid denna anordna en kortare redogörelse för de särskilda afgifna yttrandena, som kunde ofördröjligen delgifvas allmänheten och som tillika kunde gagna såsom ett försök att öfvergå till ett annat och riktigare sätt att meddela Kamrarnes förhandlingar.

Till bevis att en sådan publikation kan ganska nära följa diskussionerna i spåren, torde endast ett exempel behöfva anföras. Stortingstiden i Norge meddelar de båda Thingens förhandlingar efter så kort tids förlopp, att t. ex. sisflidne år, 1873, redogörelsen för den 17 Februari utgick från trycket redan följande dag den 18, en del kl. 10 f. m., en del kl. half sex e. m., att den fram i Mars månad, för den 26, utgafs två dagar efter hållen diskussion eller den 28, och ännu i April, t. ex. för den 24, offentliggjordes den 26 kl. 10 f. m., således likaledes efter två dagar; först mot sessionens slut, i Maj månad, finner man i allmänhet flera dagar hafva förflutit emellan förhandlingarne och deras allmängörande.

Det synes antagligt, att, om t. ex. fyra snabbskrifvare och en reviderande förste notarie inom hvardera Kammaren anställdes för detta ändamål, en trogen bild af förhandlingarne kunde åstadkommas och med ringa tidsutdrägt offentliggöras.

I sammanhang härmed skulle utan synnerlig svårighet den anordning kunna vidtagas, att, med ledning af denna redogörelse, efter riksdagens slut en sammandragen öfversigt af dess förhandlingar uppsattes, hvilken, om den genast utgäfves, otvifvelaktigt skulle vinna en ganska stor spridning.

På grund häraf tager jag mig friheten föreslå,
att åtgärder måtte vidtagas för offentliggörande af en i nummerföljd utkommande tryckt skrift, som upptoge, jemte underrättelse om Kamrarnes öfverläggningsämnen, omröstningar och beslut, en fortgående redogörelse för det hufvudsakliga innehållet af de särskilda talarnes yttranden, äfvensom att, så snart som möjligt efter riksdagens slut, en kortfattad öfversigt af dess förhandlingar måtte tillhandahållas allmänheten.

Om remiss till ett Tillfälligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 21 Januari 1874.

F. F. Carlson.